

Z wielkim smutkiem informujemy, że w dniu 17 marca 2020 r. zmarła Pani Prof. dr hab. Natalia Golnik, Dziekan Wydziału Mechatroniki Politechniki Warszawskiej i Kierownik Zakładu Inżynierii Biomedycznej tego Wydziału, wybitna specjalistka z zakresu fizyki medycznej i inżynierii biomedycznej.

Jej śmierć spowodowała wielką stratę dla Nauki, w szczególności dla fizyki i inżynierii biomedycznej.

Kolegium Redakcyjne



Wspomnienie

Profesor Natalia Golnik (1953-2020)

Prof. dr hab. Natalia Golnik urodziła się 20 grudnia 1953 roku. W 1972 roku ukończyła Liceum Ogólnokształcące w Aninie w klasie sportowej, o profilu matematyczno-fizycznym. W tym samym roku rozpoczęła studia na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, kontynuując cały czas karierę sportową jako zawodniczka KS Spójnia Warszawa w lekkoatletyce (biegi na 400 i 800 m). W 1975 roku wyszła za mąż, zmieniając jednocześnie zawodnicze uprawianie lekkoatletyki na turystykę górską i pływanie. W 1978 roku ukończyła 5,5-letnie studia magisterskie w specjalności biofizyka, wykonując dyplom pod kierunkiem Prof. Davida Shugara.

W październiku 1978 roku rozpoczęła pracę w Instytucie Badań Jądrowych, przekształconym w 1983 roku w jedną z trzech części, w Instytut Energii Atomowej. Do 1986 roku została matką dwóch córek, autorką pierwszych

10 publikacji oraz ukończyła pracę doktorską, obronioną w 1988 roku. W międzyczasie w latach 1987-1988 odbyła roczny staż w TNO Delft w Holandii. Od końca 1988 roku zajmowała kolejno stanowiska: Kierownika Pracowni, Kierownika Zakładu i Zastępcy Dyrektora Instytutu Energii Atomowej z pełnymi uprawnieniami decyzyjnymi (1998-1999). W 1997 roku uzyskała stopień doktora habilitowanego (przewód na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, w dyscyplinie fizyki stosowanej). W 1999 roku zdecydowała się na przejście do pracy w Politechnice Warszawskiej (Wydział Mechatroniki), a w 2010 roku uzyskała tytuł profesora nauk technicznych. W latach 2003-2005 brała czynny udział w pracach kilku Komisji Rady Wydziału Mechatroniki, a także w Komisjach Senackich. Między innymi była pełnomocnikiem Dziekana ds. Współpracy Międzynarodowej i Programu Sokrates, a także członkiem Komisji Mienia



i Finansów Senatu Politechniki Warszawskiej. Od 2005 roku była Zastępcą Dyrektora Instytutu ds. Nauki, początkowo Instytutu Inżynierii Precyzyjnej i Biomedycznej, a po przekształceniu w 2008 roku – Instytutu Metrologii i Inżynierii Biomedycznej. Pełniła też funkcję kierownika Zadania 26. Programu Rozwojowego Politechniki Warszawskiej i Zastępcy Koordynatora Programu CePT w Politechnice Warszawskiej.

W działalności naukowo-badawczej pozostawiła po sobie bardzo duży dorobek w zakresie dozymetrii, nanodozymetrii oraz konstrukcji detektorów promieniowania jonizującego. Ponadto rozwijała techniczne zagadnienia radiologii i radioterapii. Jej uznany na świecie oryginalny dorobek naukowy dotyczył przede wszystkim dozymetrii pól promieniowania mieszanego i konstrukcji detektorów rekombinacyjnych, w tym głównie do zastosowań medycznych. Posiadała duży dorobek publikacyjny. Była autorką lub współautorką dwóch monografii i ponad 100 publikacji międzynarodowych (z tego ponad 50 z listy filadelfijskiej). Była również promotorem 5 ukończonych doktoratów, a także współautorką szeregu prac inżynierskich i konstrukcyjnych, które znalazły zastosowanie w przemyśle jądrowym oraz w praktyce medycznej. Brała udział w realizacji 9 projektów międzynarodowych (w jednym z nich jako kierownik) oraz 12 projektów krajowych (w 10 jako kierownik, w tym jako koordynator części badawczej strategicznego programu rządowego „Gospodarka odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym”).

Odbyła kilka staży i wizyt naukowych (kilkutygodniowych) w CERN, PTB Braunschweig i PSI (Villingen, Szwajcaria). Była redaktorem naczelnym „Polish Journal of Medical Physics and Engineering” oraz członkiem komitetów redakcyjnych czasopism „Inżynier i Fizyk Medyczny” i „Ekoatom” (czasopismo internetowe wydawane przez SEP).

Prowadziła szereg wykładów m.in. z: radiologii, biofizyki, fizykomedycznych podstaw inżynierii biomedycznej i radioterapii na Wydziale Mechatroniki oraz wykład – Wstęp do Fizyki Medycznej na Wydziale Fizyki Politechniki Warszawskiej. Była inicjatorem i organizatorem zajęć laboratoryjnych z radiologii, radioterapii i modelowania procesów biologicznych. Brała aktywny udział w opracowywaniu programów na nowo utworzonym (2006) kierunku studiów Inżynieria Biomedyczna.

Od 1999 roku została członkiem z wyboru Komitetu Fizyki Medycznej, Radiologii i Diagnostyki Obrazowej PAN oraz Przewodniczącą Sekcji Ochrony przed Promieniowaniem PTFM, afiliowanej przy International Radiation Protection Association, członkiem European Radiation Dosimetry Group. W latach 2003-2012 pełniła funkcję członka Rady ds.

Atomistyki przy Prezesie Państwowej Agencji Atomistyki, a od 2005 roku wiceprzewodniczącą Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Fizyki Medycznej, zaś w latach 2005-2011 – przedstawiciela Polski w European Federation of Medical Physics (EFOMP).

Prof. Natalia Golnik w 2012 roku została wybrana Dziekanem Wydziału Mechatroniki na Politechnice Warszawskiej i pełniąc tę funkcję aż do śmierci (17.03.2020), przez okres prawie dwóch kolejnych kadencji, cieszyła się dużym uznaniem oraz posiadała bardzo duży autorytet w sprawowaniu tej ważnej i trudnej działalności zarządzania Wydziałem. W tym czasie pełniła także wiele innych obowiązków organizacyjnych i naukowych, m.in. była członkiem Senatu i trzech Komisji Senackich Politechniki Warszawskiej, członkiem Rady Naukowej Dyscypliny Inżynierii Biomedycznej, kierownikiem Zakładu Inżynierii Biomedycznej Wydziału Mechatroniki. Została również wiceprzewodniczącą Komitetu Fizyki Medycznej, Radiobiologii i Diagnostyki Obrazowej PAN oraz Polskiego Towarzystwa Fizyki Medycznej, a także członkiem Komitetu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej PAN w kadencji 2016-2020. Należy podkreślić, że mimo tylu obowiązków była wrażliwa na ludzkie krzywdy i bardzo lubiana w środowisku akademickim Politechniki Warszawskiej. Według oceny jej działalności przez J.M. Rektora, Prorektorów oraz Dziekanów Politechniki Warszawskiej, była Człowiekiem wielkiego serca, pełnym życzliwości, ciepła i zrozumienia dla ludzi, a także rozsądną w swoich działaniach. Była Osobą wielkiego formatu, bardzo cenioną, zarówno przez swoich zwierzchników, a także współpracowników, jak również przez studentów, wobec których była wymagająca, ale także pełna życzliwości i gotowości do pomocy w ich trudnych sytuacjach życiowych.

Śmierć Pani Profesor Natalii Golnik jest olbrzymią stratą, zarówno dla Nauki Polskiej, a przede wszystkim dla Politechniki Warszawskiej, w tym dla Wydziału Mechatroniki oraz Instytutu Metrologii i Inżynierii Biomedycznej.

Pożegnajmy Panią Profesor Natalię Golnik chwilami zadumy oraz wspomnieniami i pamięcią wspólnych dążeń, zwłaszcza do rozwoju fizyki medycznej i inżynierii biomedycznej dla dobra Człowieka – każdego Człowieka.

Tadeusz Pańko

Naczelny Redaktor

Przewodniczący Komitetu Fizyki Medycznej,

Radiobiologii i Diagnostyki Obrazowej PAN

Były Dyrektor Instytutu Metrologii

i Inżynierii Biomedycznej PW